

De last van de schouders nemen?

In het begin van het boek Exodus worden de Israëlieten door de Faraó gedwongen slavenarbeid te verrichten. Zulk werk wordt aangeduid met het woord ‘sebalot’, ‘lasten’, waarmee dwangarbeid bedoeld is. Dit woord is afgeleid van het werkwoord ‘sabal’ dat gebruikt wordt om aan te geven dat men een zware last draagt.

Waar de Israëlieten naar verlangden was dat zij van deze zware lasten verlost zouden worden. Voordat ze hiermee belast werden hadden zij namelijk een goed leven zoals het slot van Genesis en Exodus 1:7 ons leert. En ze wilden dat dit normale leven zou terugkeren. In Exodus 16: 3 herinneren zij zich Egypte als een land waar ze volop te eten hadden. En in Exodus 17: 3 zeggen ze, als ze dorst hebben, tot Mozes, dat ze in Egypte tenminste voldoende te drinken hadden.

God had echter iets anders met hen voor: Geen lastenverlichting, maar een nieuwe taak in het land dat hen en hun voorvaderen beloofd was.

De last wordt niet van hun schouders genomen waarna zij rustig verder konden leven zonder iets tekort te komen. Nee, hun schouders moesten weg uit die hele situatie en ze moesten een nieuwe taak op zich nemen.

Deze uitdrukking ‘de schouder van de last verwijderen’ komt ook voor in Psalm 81:7. In de NBV21 (en HSV) wordt daar vertaald alsof er staat dat de last van de schouder weggenomen wordt. Het gaat echt niet om lastenverlichting, maar om weggaan uit een situatie die belastend is. En daarna in het nieuwe land Gods Tora uitvoeren. Het land niet uitbuiten, maar er goed gebruik van maken. Zes dagen van de week je werk doen, zes jaar lang het land bewerken. De zevende dag rust je, voor jezelf en voor de ander, en ook voor de dieren. En het zevende jaar het land laten rusten.

Dat is waar God hen naar toe wil brengen.

En dit is iets wat ook ons wordt voorgehouden: Werken, je inzetten, maar ook van stoppen weten.

Genoeg – genoeg – genieten.

Nelie en Lukas de Grootte, Juni 2024